

Lekce 8: od 17. do 23. května

Život s vírou

Texty na tento týden

Mk 8,11.12; Mt 15,21–28; L 7,1–10; Ef 2,8; Žd 11; Zj 14,12

Co si představuješ pod pojmem „víra“?

Jak bys popsal svou víru?

Je rozdíl „věřit v něco“ a „věřit v někoho“? V čem spočívá?

Je rozdíl mezi vírou, že existuje Bůh a tím, když s ním máš vztah? Jaký?

Jaké životní benefity ti přináší víra v osobního Boha, nebeského Otce?

Proč je neviditelná víra vidět?

Základní verš

„Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ (Žd 11,1)

Kdosi řekl: „Véra je jako Wi-Fi. Je neviditelná, ale má moc spojit nás s tím, co potřebujeme.“ Není pochyb o tom, že bez víry je vztah s Bohem nemožný.

Jaká je dnes tvá víra? Otřásla se někdy v samotných základech? Možná jsi prožil něco, co tě ochromilo natolik, že sis nedokázal představit, jak dál pokračovat ve vztahu s Bohem. A možná je tvá víra právě teď jako růže – ze zeleného stonku vyrašil malý pupen, který se postupně rozvinul v krásný, barevný květ a naplnil celé okolí svou omamnou vůní. Opravdu, „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme“ (Žd 11,1). Víru si nemůžeme vytvořit sami, protože „míru víry udělil každému Bůh“ (Ř 12,3). Víra je Boží dar (Ef 2,8.9) – i věřit můžeme jen díky tomu, co v nás a pro nás koná Bůh.

Tento týden se zaměříme na otázku víry: Co dělat s pochybnostmi a nedostatkem víry? Jak podle Ježíše vypadá silná víra? A co vlastně znamená mít „Ježíšovu víru“?

Osnova lekce

Osmá lekce se věnuje víře/důvěře jako Božímu daru, který je nezbytný pro náš vztah s Bohem. Podíváme se na příklady silné i váhavé víry v evangeliích, ale i na to, jakým způsobem můžeme v našem životě překonávat pochybnosti.

- Mk 8,11.12: Farizeové – „Neuvěříme, dokud...“ (neděle)
- L 7,8.9: Římský setník – příklad opravdové víry/důvěry (pondělí)
- Ef 2,8–10: Víra jako odpověď na Boží milost (úterý)
- Žd 11: Víra jako základ duchovního života (středa)
- Zj 14,12: „Ježíšova víra“ – nejlepší obraz skutečné důvěry (čtvrtek)

Neděle 17. května

Dej mi znamení!

Přišli farizeové a začali se s ním přít; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli. ¹²V duchu si povzdechl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.“ (Mk 8,11.12)

Jak si představuješ „znamení“?

Nabízí nám Bůh pro naši víru nějaké důkazy? Jaké?

Myslíš, že to lidé v biblických dobách měli s vírou snadněji? Proč?

Jakou roli hrají v posilování tvé víry biblická proroctví?

Proč bychom se neměli tolik soustředit na to, co naši víru oslabuje?

Co tvou víru nejvíce posiluje? Proč?

Osobní studium

Možná jsi už někdy slyšel námitku: „Kdybych viděl rozestoupené Rudé moře, padající manu nebo Ježíše uzdravujícího slepého člověka, uvěřil bych.“ A možná tě už podobná myšlenka také napadla.

Na druhou stranu – je pro nás dnes těžší nebo lehčí věřit než pro lidi v biblických dobách? Izraelci neměli k dispozici celou Bibli ani tak dlouhou historii, na kterou by se mohli ohlédnout, jako máme my. Mojžíš opakovaně zdůrazňoval, jak důležité je připomínat si Boží vedení a dobrotu (viz Dt 4,7–10; 8,2.3). Na rozdíl od Izraelců máme dnes k dispozici šest tisíc let biblické historie (viz J 20,30.31).

Každá generace chce *znamení* – a ani ta naše není výjimkou. Ale znamení jsou všude kolem nás. Pokud si přečteme 24. kapitolu Matouše, pochopíme, kolik Ježíšových předpovědí se již naplnilo nebo naplňuje právě teď.

I v Ježíšově době lidé požadovali znamení, že Ježíš je skutečně Boží Syn – a to i přesto, že těch znamení viděli opravdu mnoho. Jak Ježíš reagoval podle úvodních veršů (Mk 8,11.12)?

Hádáme se s Ježíšem a pokoušíme ho tak, jak to dělali farizeové? Nutíme ho, aby si také „povzdechl“ (Mk 8,12) nad naší chabou vírou, ačkoli nám už dal všechno, co k víře potřebujeme?

„Židé však nepotřebovali znamení. Vnější důkazy jim nemohli pomoci. To, co jim chybělo, byla duchovní obnova, ne rozumové poznání.“ (DA 406; TV 258) Je možné, že i my potřebujeme duchovní obnovu – každodenní, autentické kráčení s Bohem? Možná ve skutečnosti žádné znamení nepotřebujeme, protože ho máme doslova na dosah ruky – v našich Bibliích.

Takže místo toho, aby si Ježíš musel „povzdechnout“ nad naším nedostatkem víry, vzpomeňme raději na jeho slova Tomášovi: „*Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili*“ (J 20,29; viz také Žd 11,1). Bůh od nás nežádá slepou víru – právě proto nám dává tolik důvodů věřit. A přesto, navzdory všem

těmto důvodům, vždy zůstává prostor pro pochybnosti. Klíčem je soustředit se na to, co víru posiluje, ne na to, co ji oslabuje.

Aplikace

Jak bys během šedesáti vteřin popsal svou víru v Boha? Co ti tato odpověď říká o tvém vztahu s Bohem?

Pondělí 18. května

Ježíš vidí naši víru

„Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému ‚jdi‘, tak jde; jinému ‚pojď sem‘, tak přijde; a svému otroku ‚udělej to‘, tak to udělá.“⁹Když to Ježíš uslyšel, podivil se, obrátil se k zástupu, který ho následoval, a řekl: „Právím vám, že tak velikou víru jsem nenalezl ani v Izraeli.“ (L 7,8.9)

Ježíš hodnotí víru tohoto pohana více, než víru lidí „v Izraeli“. Proč?

Co se ti líbí na jednání a víře setníka?

Jak Ježíš „zhodnotil“ víru učedníků, když se za bouře báli o život?

V jakých situacích by se Ježíš i tebe ptal: „Ještě nemáš víru?“ Proč?

K čemu je dobré vědět, že „Ježíš vidí naši víru“ (i její nedostatek)?

Jak Ježíš reaguje, když přiznáme, že naše víra pokulhává?

Osobní studium

Porovnej, jak Ježíš popisuje víru svých učedníků v Mk 4,40 a víru kananejské ženy v Mt 15,21–28.

Mk 4,40: Ježíš jim řekl: „Proč jste tak ustrašení? Ještě nemáte víru?“

Mt 15,21-28: Ježíš odtud odešel až do okolí Týru a Sidónu. ²²A hle, jedna kananejská žena z těch končin vyšla a volala: „Smiluj se nade mnou, Pane, Synu Davidův! Má dcera je zle posedlá.“ ²³Ale on jí neodpověděl ani slovo. Jeho učedníci přistoupili a žádali ho: „Zbav se jí, vždyť za námi křičí!“ ²⁴On odpověděl: „Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“ ²⁵Ale ona přistoupila, klaněla se mu a řekla: „Pane, pomoz mi!“ ²⁶On jí odpověděl: „Nesluší se vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ ²⁷A ona řekla: „Ovšem, Pane, jenže i psi se živí z drobtů, které spadnou ze stolu jejich pánů.“ ²⁸Tu jí Ježíš řekl: „Ženo, tvá víra je veliká; staň se ti tak, jak chceš.“ A od té hodiny byla její dcera zdráva.

Skutečnost, že následujeme Ježíše, neznamená automaticky, že naše víra je silná. Ačkoli někteří lidé tvrdili, že věří, Ježíš rozpoznal, co je opravdu v jejich srdcích (J 2,23–25).

Přečti si L 7,1–10. Co se z tohoto příběhu dozvídáme o víře?

L 7,1-7+10: Když to všechno svým posluchačům pověděl, odešel do Kafarnaum. ²Tam měl jeden setník otroka, na němž mu velmi záleželo; ten byl na smrt nemocen. ³Když setník uslyšel o Ježíšovi, poslal k němu židovské starší a žádal ho, aby přišel a zachránil život jeho otroka. ⁴Ti přišli k Ježíšovi a snažně ho prosili: „Je hoden, abys mu to udělal; ⁵neboť miluje náš národ, i synagógu nám vystavěl.“ ⁶Ježíš šel s nimi. A když už byl nedaleko jeho domu, poslal k němu setník své přátele se vzkazem: „Pane, neobtěžuj se; vždyť nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu. ⁷Proto jsem se ani neodvážil k tobě přijít. Ale dej rozkaz, a můj sluha bude zdrav. ... ¹⁰Když se poslové navrátili do setníkovy domu, našli toho otroka zdravého.“

V Mk 9 čteme o muži, který Ježíše žádal, aby vyhnal zlého ducha z jeho syna. Ve svých pochybnostech měl jen tolik víry, aby Ježíši řekl: „Věřím, pomoz mé nedověře!“ (Mk 9,24).

Při každém z těchto setkání si Ježíš všímal víry lidí, nebo jejího nedostatku, a právě na základě víry, případně pro její posílení, konal zázraky. Stejně jako nás Duch svatý vede k víře, nepřítel spasení se snaží, abychom o Božím působení v našich životech pochybovali nebo na ně vůbec nemysleli. „Nevěra, kterou tito lidé dříve vyznávali, má neobyčejnou moc. Semínka pochybnosti, která zasévali, budou narušovat jejich víru. V těchto chvílích nesmí polevit. Je třeba vykopat každý kořen nevěry. Jakmile jsou tyto jedovaté rostliny odstraněny, přestanou růst, protože nejsou živeny slovy ani činy. Do půdy srdce musí být zasazeny a pevně zakořeněny jen vzácné rostliny víry a lásky.“ (FW 17; VS 15)

Co můžeme dělat, když nás přepadnou pochybnosti o Bohu, jeho charakteru nebo o jeho Slově? Bůh lidský rozum neignoruje ani neobchází – vždyť nás stvořil ke svému obrazu. Proto nás zve k rozhovoru, tak jako kdysi Abrahama, Mojžíše nebo Jóba. Ve své velikosti nás vybízí, abychom překročili hranice vlastního omezeného uvažování a učili se vidět věci v širších (ba až nekonečných) souvislostech. Zároveň však platí, že nás Bůh nekonečně přesahuje – a tak musíme v pokoře přijmout, že některé skutečnosti nikdy zcela nepochopíme.

Aplikace

Zamysli se nad logickými důvody, které máš pro svou víru. Kdy ti logika už nestačí a potřebuješ se opřít o pevnou a rozumnou víru?

Úterý 19. května

Víra není pocit

Milostí tedy jste spaseni skrze víru. ⁹Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. ¹⁰Jsmo přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2,8–10)

Jakou roli hrají dobré skutky v našem spasení? Proč se nemůžeme chlubit?

K čemu jsme podle Ježíše stvořeni?

Proč se nám to dobro někdy nedaří, když jsme k němu stvořeni?

Jak bys definoval víru?

Jak na naši víru působí pocity? Kdy pomáhají a kdy škodí?

Jakou roli má v naší víře hrát mysl?

Osobní studium

Ježíš řekl, že kdybychom měli víru alespoň jako zrnko hořčice, dokázali bychom přenášet hory (Mt 17,20). Pokud jsi někdy viděl hořčičné zrnko, víš, že není velké. Přesto i tak malá víra může přinést obrovskou změnu. Víra je tedy nesmírně důležitá a mocná – může vést k činům, které přesahují lidské možnosti. A stejně jako z hořčičného zrnka vyroste velký strom (Mt 13,31.32), měla by i naše víra růst a nemá zůstávat stejná.

Abychom mohli navázat vztah s Bohem, potřebujeme určitou „míru víry“, kterou však přijímáme jako dar (viz Ř 12,3).

Co se dozvídáme z úvodního textu (Ef 2,8–10) o úloze víry ve spasení? Proč člověk nemůže oprávněně říct: „Nemám víru, protože mi ji Bůh nedal“?

Nejprve si potřebujeme uvědomit, že víra není hmotná věc. Je to lidská odpověď na působení Ducha svatého. Bůh je milostivý Stvořitel, který nás působením Ducha svatého přitahuje k sobě, pokud mu to dovolíme (Jr 31,3). Jsme spaseni vírou – a tato víra je odpovědí na Boží milost, kterou jsme přijali díky Ježíšově oběti. Právě v tom spočívá podstata našeho vztahu s ním.

Při uvažování o víře je také důležité si uvědomit, že víra není pouhý pocit: „Mnozí neprojevují víru, přestože mají výsadu a povinnost ji projevovat. Často čekají na pocit, který jim víra může přinést. Víra ale není pocit. [...] Máme projevovat svou víru, zatímco radostný pocit a požehnaní jsou na Bohu, který nám je dává.“ (EW 72)

Někteří lidé mohou mít pocit, že nemají víru, protože se necítí být Bohu blízko nebo se jim nedaří žít tak, jak by jako křesťané chtěli či měli. Víra však znamená spoléhat na Boha a důvěřovat mu – nejen v dobrých časech, ale i v temnotě, uprostřed bouře nebo tehdy, když nedokážeme plně pochopit, co se v našem životě děje.

Pocity by nikdy neměly ovládnout naši duchovní zkušenost ani náš vztah s Bohem. Právě ve chvílích, kdy si myslíme, že jsme od Boha vzdáleni,

potřebujeme svou víru vědomě použít a volat k němu – podobně jako otec v Mk 9,24.

Aplikace

Vyhledej si následující biblické verše a přijmi je jako osobní vyjádření víry, které může posílit tvůj vztah s Bohem: Žd 12,1.2; 2Pa 15,7; Ř 3,23–26; L 7,50. Zkus dnes tyto texty začlenit do své modlitby.

Žd 12,1.2: Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodme všecku přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, ²s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.

2Pa 15,7: Jedněte tedy rozhodně, necht' vaše ruce neochabnou, neboť vaše jednání bude odměněno!

Ř 3,23–26: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy; ²⁴jsou ospravedlňováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši. ²⁵Jeho ustanovil Bůh, aby svou vlastní smrtí se stal smírnou obětí pro ty, kdo věří. Tak prokázal, že byl spravedlivý, když již dříve trpělivě promíjel hříchy. ²⁶Svou spravedlnost prokázal i v nynějším čase, aby bylo zjevné, že je spravedlivý a ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.

L 7,50: A řekl ženě: „Tvá víra tě zachránila, jdi v pokoji!“

Středa 20. května

Příklady víry

Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme. ²K takové víře předků se Bůh přiznal svým svědectvím. ³Ve víře chápeme, že Božím slovem byly založeny světy, takže to, na co hledíme, nevzniklo z viditelného. [...] ⁶Bez víry však není možné zalíbit se Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí věřit, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,1–3.6)

Která z myšlenek úvodního textu tě nejvíce upoutala? Proč?

Jakou roli hrají v naší víře příklady jiných lidí?

Který z uvedených „posilujících podnětů“ považuješ za nejdůležitější? Proč?

Která postava z 11. kapitoly Listu Židům je ti nejbližší? Z jakého důvodu?

Jak to autor Listu Židům myslí, když píše, že bez víry se nelze zalíbit Bohu?

Pomáhají ti zkušenosti tvých spoluvěřících? V čem?

Osobní studium

Věnuj dnes čas studiu 11. kapitoly Listu Židům. Nejprve si ji přečti nahlas celou. Potom se k ní vrať, čti ji podruhé a zapiš si, co tě napadá jako odpověď na následující otázky:

- Přečti si znovu 1. verš. V co dnes doufáš, i když to ještě nevidíš? (Mysli jak na své bezprostřední potřeby, tak na své touhy přesahující do věčnosti.)
- Jakou roli sehrála víra při tvém obrácení? Jakou roli hraje dnes ve svědectví tvého života?
- Přečti si znovu 3. verš o Bohu a stvoření. Proč by mělo být snadné uvěřit v existenci Boha Stvořitele?
- Přečti si 6. verš a vlastními slovy vystihni jeho hlavní poselství.
- Verše 7 až 40 popisují životy různých biblických postav. Proč je právě víra ústředním prvkem, který ukazuje na sílu jejich vztahu s Bohem?

Víru potřebujeme, abychom mohli Boha poznávat a prožívat s ním živý a hluboký vztah. Jak můžeš posílit svou víru nebo povzbudit někoho, jehož víra kolísá? Zde je několik podnětů:

I malá víra (jako hořčičné semínko) je silná a stačí k tomu, abychom mohli začít budovat vztah s Bohem (Mt 17,20). Pokud jsme ochotní s ním spolupracovat, Bůh nám pomůže růst.

Víra pramení ze slyšení Božího slova, které k nám promlouvá skrze Bibli (Ř 10,17). Rozhodni se, že budeš Písmo studovat každý den.

Pros Boha, aby posílil tvou víru (L 17,5). Stejně jako otec, který přišel k Ježíši se svým synem a se slzami volal: „Věřím, pomoz mé nedověře“ (Mk 9,24), i my můžeme přiznat svou slabost a prosit Boha, aby naši víru posílil.

Víra a pochybnosti mohou existovat vedle sebe (Mk 9,24). Neodcházej od Boha jen proto, že máš otázky nebo prožíváš nejistotu. Písmo nás vybízí,

abychom pracovali na svém spasení (Fp 2,12–16). Jde o to, abychom posilovali svou vlastní víru a nebyli jako pošetilé družičky, které si chtěly půjčit olej od rozumných (Mt 25,8).

Bud' otevřený působení Ducha svatého ve svém životě a pros o jeho vedení.

Žij svou víru naplno. Nezapomeň, že víra není pocit, ale rozhodnutí důvěřovat.

Bůh je s námi, i když ho nevidíme a když kolem sebe vnímáme jen tmu (2K 5,7).

Aplikace

Zapívej píseň č. 34 „Věrný a stálý jsi“ a přemýšlej o jejích slovech jako o vyjádření své vděčnosti za Boží věrnost.

Čtvrtek 21. května

Ježíšova víra

Zde je ukáze vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a Ježíšovu víru. (Zj 14,12; ČSP)

Poodešel od nich, padl tváří k zemi a modlil se: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš.“ [...] ⁴²Odešel podruhé a modlil se: „Otče můj, není-li možné, aby mne ten kalich minul, a musím-li jej pít, staň se tvá vůle.“ (Mt 26,39.42)

Kdy a proč se projeví, jak pevný je náš vztah s Bohem?

Jaký vliv má na náš vztah s Bohem život podle jeho přikázání?

Proč bychom měli v evangeliích opakovaně studovat velikost Ježíšovy víry?

Měl i Ježíš někdy pochybnosti, nebo byl vždy silný a pevný?

Co Ježíši pomáhalo v těch nejtěžších zkouškách?

V čem je pro tebe Ježíšova víra nejvíce inspirativní? Z jakého důvodu?

Myslíš, že se můžeme snažit mít stejnou víru, jako Ježíš? Proč?

Osobní studium

Jak se dějiny tohoto světa blíží k závěru, část poselství tří andělů popisuje Boží lid, který zachovává Boží přikázání a má Ježíšovu víru.

Co znamená „Ježíšova víra“ ve verši Zj 14,12 (ČSP)?

Při pohledu na to, jak adventisté sedmého dne rozuměli ospravedlnění z víry, zjistíme, že v 90. letech 19. století se v církvi sjednotilo chápání Ježíšovy víry a poselství tří andělů. Zatímco církev do té doby kladla důraz především na zákon, právě v tomto období se přiklonila k tak potřebnému důrazu na evangelium. Ellen G. Whiteová to shrnula následovně: „Byla hlásána Boží přikázání, ale víra Ježíše Krista nebyla adventisty sedmého dne šířena jako stejně důležitá, ačkoli zákon a evangelium jsou nerozlučně spojeny.“ (3SM 172)

Přestože Žd 11 mluví o zbožných lidech se silnou vírou, nikdo z nich neměl víru srovnatelnou s Ježíšem.

Přečti si text Mt 26,36–42. Co se z tohoto textu dozvídáme o Ježíšově víře v klíčové chvíli jeho zápasu?

Mt 26,36-38+40-41: *Tu s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane a řekl učedníkům: „Počkejte zatím zde, já půjdu dál, abych se modlil.“ ³⁷Vzal s sebou Petra a oba syny Zebedeovy; tu na něho padl zármutek a úzkost. ³⁸Tehdy jim řekl: „Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte se mnou!“ ... ⁴⁰Potom přišel k učedníkům a zastihl je ve spánku. Řekl Petrovi: „To jste nemohli jedinou hodinu bdít se mnou? ⁴¹Bděte a modlete se, abyste neupadli do pokušení. Duch je odhodlán, ale tělo slabé.“*

Mít Ježíšovu víru neznamena jen to, že poslušností vůči jemu a jeho Slovu budeme napodobovat víru, kterou měl v Boha on, ale také to, že budeme mít živou a aktivní každodenní zkušenost s Ježíšem. Znamená to vědět a přijmout,

že bez toho, aby se Ježíš stal tím nejdůležitějším v našem životě, nemůžeme mít spásný vztah s Bohem.

Mít Ježíšovu víru znamená, že Ježíš přebývá v nás. Tak je jeho víra v našich srdcích, protože Ježíš je pravým základem naší víry. Někdy může být naše víra slabá a křehká. Ale Ježíš nás vykoupil (Zj 5,9) a my můžeme mít jeho víru, která se zrcadlí v naší vlastní zkušenosti a kterou zároveň všichni, kdo věří, přijímají jako dar.

Aplikace

Jak moc toužíš po Ježíšově víře? Pokorně pros Boha, aby ti ji dal, a odvolej se na text Žd 11,6 jako na svou osobní modlitbu: „Pane, bez víry není možné se ti líbit. Přicházím k tobě a věřím, že jsi a že mě odměníš, když tě budu usilovně hledat. Spoléhám na tvoji milost.“

Pátek 22. května

Podněty k zamyšlení

Jsmo ospravedlněni (je nám odpuštěno a jsmo a smířeni s Bohem) vírou (Ř 5,1). A zároveň jsmo i posvěceni (dostáváme moc být jako Ježíš) vírou (Sk 26,18). Když pozveme Ježíše do svého života, stáváme se vírou i Božími dětmi (J 1,12). Žijeme vírou v Božího Syna (Ga 2,20).

„Nikdo není zdánlivě bezmocnější, ve skutečnosti však neporazitelnější, než člověk, který cítí svou prázdnotu a plně spoléhá na zásluhy Spasitele. Modlitbou, studiem Božího slova a vírou v stálou Boží přítomnost může i ten nejslabší člověk žít ve spojení s živým Kristem, který ho uchopí svou pevnou rukou a už ho nikdy nepustí.“ (MH 182; ŽNP 90)

„Jejich víra by byla musela být posílena upřímnou modlitbou, postem a pokorou srdce. Museli by se zřítí svého „já“ a nechat se ovládnout Duchem svatým a Boží mocí. Člověk se musí opravdově a vytrvale modlit k Bohu ve víře, která jej vede k úplné a bezvýhradné odevzdanosti Pánu a jeho dílu. Jen tak může získat pomoc Ducha svatého v boji proti vládcům a temným mocnostem tohoto světa i proti zlým duchům v nebesích.“ (DA 431; TV 276)

Otázky k rozhovoru

- 1. Kterých pět hlavních bodů je zdůrazněno v citátu výše, pokud jde o spolupráci s Duchem svatým v boji proti nepříteli?**
- 2. Jakou roli hraje v tomto boji víra?**
- 3. Jakou roli hraje víra ve vašem životě právě teď?**
- 4. Přečtěte si Žd 10,23. Proč je důležité pevně se držet svého vyznání víry?**
- 5. Uvažujte o skutečnosti, že když se cítíme bezmocní, je to pro nás příležitost spolehnout se více na Ježíše.**

Shrnutí

Bůh dává každému člověku určitou míru víry jako základ pro vztah s ním. Ježíš, Původce a Dokonavatel naší víry, nám ukázal skutečnou moc víry. Když je naše víra malá a přicházíme s pláčem, prosbou a odevzdaným srdcem, Bůh bude v našich životech konat zázraky (viz Jr 31,2–4.9.11.12). Povede nás po svých přímých cestách, abychom neklopýtali a byli naplněni klidem. Ježíš je dokonalým příkladem ve všem. Když máme Ježíšovu víru, je zřejmé, že jsmo jeho lidem v době konce.

Je tvoje víra v Boha po týdnu osobního studia silnější a osobnější? V čem?

Jakou roli hraje v našem životě „ospravedlnění z víry“?

Jakou roli hraje posvěcení na naší cestě do Božího království?

Co si odnášíš z dnešní diskuze o víře?

Západ slunce: 20⁵³